

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อเพื่อสร้างโชคสำหรับตัวเอง ลูก ๆ ที่พระเจ้ารับทุกสิ่งจากพวกเขามีโชคที่สูงส่งที่สุด

คำถาม: เนื่องจากความผิดใดของลูก ๆ ที่มายากลับมาเติมไปด้วยพลัง?

คำตอบ: เมื่อลูก ๆ สัมผัสบาปขณะรับประทานอาหาร เมื่อลูกไม่ออฟเฟอร์อาหารแก่บาบา เป็นเมื่อนั้นที่มายารับประทานอาหารของลูกและกลับมาเติมไปด้วยพลัง และแล้วเธอทำให้ลูก ๆ ทุกข์โศก ความผิดเล็กน้อยของลูกนี้สามารถทำให้ลูกพ่ายแพ้มายา เหตุนี้เองคำขึ้นนำของบาบา คือ: ลูก ๆ รับประทานในการจดจำระลึกถึงพ่อ ทำสัญญาให้มั่นคงว่า ขอให้ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้น เมื่อลูกจดจำบาปขณะที่ได้รับประทาน ท่านก็พอใจ

เพลง: ถ้าไม่วันนี้ ก็เป็นพรุ่งนี้ที่เมฆหมอกจะกระจายไป

โอมชานติ ลูก ๆ เข้าใจว่าวันของความไม่มีโชคกำลังเปลี่ยนเป็นวันแห่งโชคที่ยิ่งใหญ่ตลอดไปในขณะนี้ โชคของลูกเฝ้าแต่เปลี่ยนไปต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก โชคของนักเรียนเฝ้าแต่เปลี่ยนไปที่โรงเรียนเช่นกัน โชคนั้นเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ลูกเข้าใจอย่างชัดเจนมากกว่ากลางคืนที่กำลังสิ้นสุดและโชคของลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ลูกกำลังได้รับการประพรหมด้วยความรู้ ลูกที่รู้คิดทุกคนเข้าใจว่าเรากำลังเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีความเป็นโชคเป็นผู้ที่มีความเป็นโชคอย่างแน่นอน นั่นคือเรากำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเรา เรากำลังเปลี่ยนความไม่มีโชคของเราให้เป็นมีโชค กลางคืนกำลังเปลี่ยนเป็นกลางวันในเวลา นี้ ไม่มีใครนอกจากลูก ๆ ที่เข้าใจสิ่งนี้ บาบาแฝงตน และเรื่องราวของท่านก็แฝงตนเช่นกัน มนุษย์ได้เขียนเกี่ยวกับญาณที่ง่ายตายและราชาโยคะที่ง่ายตาย อย่างไรก็ตามผู้ที่เขียนเหล่านั้นเวลานี้ได้ตายไปแล้ว และผู้ที่อ่านสิ่งนั้นก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเพราะพวกเขาไม่รู้คิด มีความแตกต่างอย่างมาก! ลูกก็เข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ทำมากเพียงใด ไม่ใช่ทุกคนทำความเพียรพยายามด้วยปริมาณที่เท่ากัน เพียงลูกบรห์มินเข้าใจว่าอะไรหมายถึงโชคไม่ดีและอะไรหมายถึงโชคดี ทุกคนอื่นอยู่ในความมืดสนิท ลูกต้องปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นโดยการอธิบายให้แก่พวกเขา ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์เป็นผู้มีความเป็นโชคอย่างมาก พวกเขาคือผู้ที่กำลังกลับมา 16 องค์สมบูรณ์ พวกเรากำลังสร้างโชคแห่งสวรรค์เพื่อตนเองโดยผ่าน บรห์มาพ่อผู้สร้างสวรรค์ ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังได้รับโชคแห่งสวรรค์จากพระเจ้าแห่งสวรรค์, พ่อ มีความสุขในสวรรค์และความทุกข์ในนรก ยุคทองหมายถึงยุคแห่งสัจจะหรือความสุข และยุคเหล็กหมายถึงยุคแห่งความทุกข์ นี่คือการที่ง่ายตายมากที่จะเข้าใจ พวกเรากำลังเพียรพยายามในเวลานี้ ชาวอังกฤษและชาวคริสต์อื่น ๆ มากมายจะมาที่นี่ เมื่อพวกเขามาลูกต้องบอกพวกเขาว่า: เราเพียงแต่จดจำพระเจ้าแห่งสวรรค์ของเรา, พ่อ เพราะความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเรา พ่อพูดว่า: ลูกต้องมาที่ฉันผู้คนไปจาริกแสวงบุญ ชาวพุทธมีสถานที่จาริกแสวงบุญของพวกเราและชาวคริสต์มีของเขา แต่ละศาสนามีประเพณีและระบบของตนเองที่ชัดเจน ที่นี้เป็นเรื่องของโยคะของสติปัญญาของลูก ลูกต้องกลับไปยังสถานที่ที่ลูกได้จากลงมาเพื่อเล่นบทบาทของลูก พระเจ้า, พ่อ, ผู้ที่ได้ก่อตั้งสวรรค์ได้บอกสิ่งนี้แก่เรา เรากำลังแสดงหนทางที่แท้จริงให้ท่านโดยการจดจำ พระเจ้า, พ่อ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง เมื่อบางคนล้มป่วยทุกคนก็เตือนเขาและพูดว่า: พร่ำชื่อรามซ้ำ ๆ ในเบงกอล เมื่อบางคนกำลังจะสิ้นใจ พวกเขาพาเขาไปที่แม่น้ำคงคาและพูดว่าพร่ำชื่อของฮารี(พระเจ้า) แล้วท่านจะไปฮารี(พระเจ้า) อย่างไรก็ตามไม่มีใครไปที่ท่าน ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่า: พร่ำชื่อรามหรือชื่อของฮารี หนทางของบักตีเริ่มต้นในยุคทองแดง ไม่ใช่ว่าพระเจ้าหรือกูรูเป็นที่จดจำในยุคทอง ที่นั่นสิ่งเดียวที่ลูกจดจำคือลูกเป็นดวงวิญญาณ ฉันดวงวิญญาณนี้จะจากร่างนี้และรับร่างต่อไปของฉัน ลูกจดจำอำนาจของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปและเกิดในอาณาจักรของลูก เวลานั้นลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกจะได้รับอำนาจของลูกอย่างแน่นอน จะมีอะไรอื่นที่จะจดจำที่นั่น? เหตุใดลูกจึงให้ท่านหรือทำบุญที่นั่น? ไม่มีผู้ใดยากจนเลยที่นั่นที่ต้องการให้ลูกให้ท่านหรือทำบุญ ระบบและธรรมเนียมประเพณีของหนทางบักตีแตกต่างจากธรรมเนียมประเพณีและระบบของหนทางของความรู้ เวลานั้นลูกให้ทุกสิ่งแก่พ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด จะไม่มีความจำเป็นที่ต้องให้ท่านหรือทำบุญในเวลานั้น เราให้ทุกสิ่งแก่พระเจ้า, พ่อ และแล้วเป็นพระเจ้าผู้รับทุกสิ่ง ถ้าท่านไม่รับสิ่งนั้น ท่านจะให้ลูกเป็นการตอบแทนต่อสิ่งนั้นอย่างไร? ถ้าท่านไม่ยอมรับ นั่นจะเป็นความไม่มีโชคของลูก ท่านต้องยอมรับสิ่งนั้นเพื่อขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูก ลูก ๆ เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้ ถ้าไม่มีความจำเป็นใดเลย เหตุใดบาบาจะยอมรับเอาสิ่งนั้น? ลูกต้องไม่สะสมสิ่งใดที่นี่ ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นจากทุกสิ่งที่นี่ บาบาได้อธิบายว่าเมื่อลูกไปแห่งใด ลูกควรพิจารณาตนเองว่าบาบาสบายอย่างมาก เราเป็นลูก ๆ ของพ่อ เราดวงวิญญาณเร็วมากกว่าจรวด ถ้าลูกเดินในสำนักเป็นดวงวิญญาณลูกจะไม่เหน็ดเหนื่อยเลย จะไม่มีสำนึกของร่างกาย จะเป็นราวกับว่าขาของลูกไม่ทำงานและลูกกำลังโบยบิน ลูกสามารถไปที่ใดก็ตามในสำนักเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นผู้คนเคยไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ด้วยการเดินเท้า ในเวลานั้นสติปัญญาของมนุษย์ไม่ทำโมฆะประโยชน์ พวกเขาเคยไปด้วยความศรัทธาอย่างมาก

พวกเขาไม่เหน็ดเหนื่อย ลูกได้รับการช่วยเหลือโดยการจดจำบาบา แม้ว่าผู้ทำบักตีสวดภาวนาต่อสัญลักษณ์ที่เป็นหินสำหรับสิ่งของ บาบาเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาในเวลานั้นชั่วคราว ในเวลานั้นการจดจำระลึกถึงราโจประธาน และดังนั้นเนื่องจากสิ่งนั้นพวกเขาจึงได้รับพลังบ้าง จึงไม่มีความเหน็ดเหนื่อยได้เลย บุคคลสำคัญในเวลานั้นเหน็ดเหนื่อยอย่างรวดเร็วมาก คนจนไปจาริกแสวงบุญมากมาย คนมั่งคั่งไปด้วยความโอฬารตระการตาบนหลังม้าแต่คนจนเดินเท้าไป คนมั่งคั่งไม่ได้รับผลรางวัลสำหรับความเลื่อมใสและศรัทธามากเท่ากับคนยากจนได้รับ ลูกรู้ว่าในเวลานี้บาบาคือเจ้าแห่งคนยากจน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงสับสน? เหตุใดลูกจึงลืมบาบา? บาบาพูด: ลูกไม่ต้องอดทนต่อความยากลำบากใด ๆ ทั้งหมดที่ลูกต้องทำคือจดจำเจ้าบ่าวเดี๋ยวนี้นี้ ลูกทั้งหมดเป็นเจ้าสาว ดังนั้นลูกต้องจดจำเจ้าบ่าวของลูก ลูกไม่อายหรือที่ลูกได้รับประทานโดยไม่ออฟเฟอร์โบกแก่เจ้าบ่าวนี้? ผู้นี้เป็นพ่อและเป็นเจ้าบ่าวของลูกด้วยเช่นกัน ท่านถามว่า: ลูกจะไม่ออฟเฟอร์อาหารแก่พ่อเช่นนั้นหรือ? ลูกควรออฟเฟอร์อาหารของลูกแก่พ่อใช่หรือไม่? จงมองดูว่าวิธีการที่ฉลาดที่บาบาแสดงให้เห็นว่าลูกยอมรับท่านเป็นพ่อของลูกและเจ้าบ่าวของลูกใช่หรือไม่? ลูกควรออฟเฟอร์อาหารแก่ผู้เดียวที่ให้อาหารแก่ลูกก่อน บาบาพูดว่า: เพียงเมื่อภายหลังจากที่ลูกออฟเฟอร์โบกต่อพ่อ ลูกจึงควรรับประทานในการจดจำระลึกถึงฉัน สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาบอกลูกซ้ำ ๆ ว่าลูกต้องจดจำบาบาอย่างแนบแน่น บาบาเองก็ทำความเพียรพยายามนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นสิ่งที่ง่ายตายยากสำหรับลูกกุมารี ลูกไม่ได้ปีนบันไดขึ้นไป กุมาริหมั่นหมายกับคู่หมั้นของเธอ ลูกควรรับประทานอาหารของลูกหลังจากจดจำระลึกถึงเจ้าบ่าวของลูก เมื่อลูกจดจำท่าน ท่านมาที่ลูก เมื่อลูกจดจำท่าน ท่านได้รับกลิ่นหอมของอาหาร ดังนั้นลูกควรสร้างนิสัยของการพูดกับบาบาในลักษณะนี้ เมื่อลูกตื่นอยู่ในตอนกลางคืนอยู่ในการจดจำระลึกถึงท่าน การฝึกฝนนั้นจะพัฒนาขึ้นและจะมีการจดจำระลึกถึงในเวลากลางวันด้วยเช่นกัน ลูกควรจดจำบาบาในขณะที่ลูกกำลังรับประทาน ลูกต้องรักษาสัญญาที่มั่นคงว่า: ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้น เพียงเมื่อลูกจดจำท่าน ท่านจึงจะรับประทานสิ่งนั้นใช่หรือไม่? ท่านเพียงแค่จะรับกลิ่นอาหารเท่านั้นเพราะท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง เป็นการง่ายมากสำหรับลูกกุมารี ลูกมีอุปกรณ์ต่าง ๆ มากกว่าชีพบาบา เจ้าบ่าวที่สวยงามของฉันท่านนั้นแสนหวาน! ฉันได้จดจำท่านมาเป็นเวลาครึ่งวงจรวะเวลานี้ท่านได้มาและพบปะฉัน ท่านควรรับประทานสิ่งที่ฉันกำลังรับประทานด้วยเช่นกัน ไม่เพียงพอกที่จะจดจำท่านเพียงครั้งเดียวและ ยังคงรับประทานตามลำพังและลืมป้อนอาหารท่าน ถ้าลูกลืมท่าน ท่านไม่สามารถได้รับอะไร ลูกรับประทานอาหารหลายชนิดเช่น ข้าว ถั่ว มะม่วง หรือขนมหวาน ฯลฯ ไม่ควรเป็นเช่นว่าลูกจดจำท่านในตอนเริ่มต้นและแล้วก็หยุด แล้วท่านจะรับประทานสิ่งอื่นๆ ได้อย่างไร? ถ้าเจ้าบ่าวของลูกไม่รับประทานสิ่งนั้น มายาจะเข้ามาระหว่างกลางและรับประทาน เธอจะไม่ยอมให้ท่านรับประทาน ลูกสามารถเห็นว่าเมื่อมายารับประทาน เธอก็กลับมาเต็มไปด้วยพลังและเฝ้าแต่ทำให้ลูกฟ่ายแพ้ บาบาแสดงถึงวิธีการทั้งหมดแก่ลูก ถ้าลูกจดจำบาบา พ่อของลูกเจ้าบ่าวของลูกจะยังคงพอใจลูกอย่างมาก ลูกพูดว่า: บาบาฉันต้องการรับประทานกับท่านเท่านั้นและนั่งกับท่านเท่านั้น ฉันรับประทานในการจดจำระลึกถึงท่าน เราทราบว่าบนพื้นฐานของความรู้นี้ ท่านจะได้รับกลิ่นหอมเท่านั้น ร่างกายนี้ได้ยืมมาใช้ บาบาเมื่อลูกจดจำท่าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงของลูก นี่คือการหมายของโยคะ โยคะต้องใช้ความเพียรพยายาม ชันยาซีไม่เคยพูดสิ่งนี้ ถ้าลูกต้องการเพียรพยายาม จงบันทึกลงไปถึงศรีมัทของบาบาทั้งหมด และทำความเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ บาบาแบ่งปันประสบการณ์ของท่าน ท่านพูดว่า: ทำการกระทำเดียวกันกับที่พ่อกระทำ ฉันกำลังสอนการกระทำเหล่านั้นแก่ลูก บาบาไม่ต้องแสดงการกระทำ ในยุคทองลูกไม่ทนทุกข์ทรมานจากการกระทำของลูกเอง บาบาบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งที่จะทำ: ขอให้ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้นและฟังท่านเท่านั้น สิ่งนี้ได้รับการจดจำถึงลูก ลูก จดจำท่านในรูปของเจ้าบ่าวของลูกหรือพ่อของลูก เป็นที่จดจำกันมาว่าโดยการไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้ ลูกสามารถหยิบยกประเด็นต่างๆ ของความรู้ โดยการฝึกฝนสิ่งนี้ บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลับมามีพละนาถิ์ที่สมบูรณ์ ผู้ที่เพียรพยายามจะได้รับผลกำไรวันนี้ และผู้ที่ไม่ได้ทำจะสูญเสียไป ไม่ใช่ทุกคนในโลกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในบัญชี บาบาอธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ลูกได้ยินในเพลงว่าลูกกำลังไปจาริกแสวงบุญ ลูกต้องรับประทานอาหาร ฯลฯ ในระหว่างการจาริกแสวงบุญอย่างแนบแน่น เจ้าสาวรับประทานกับเจ้าบ่าวของเธอ เด็กรับประทานกับพ่อแม่ของเขา สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นที่นี่ ความรักมากเท่าใดที่ลูกมีสำหรับเจ้าบ่าวของลูก องค์ความรู้จะสูงขึ้นสูงตามนั้น สติปัญญาของลูกจะพัฒนาศรัทธา และลูกจะกลับมามีชัยชนะ การมีโยคะหมายถึงการแข่งขัน นี่คือการแข่งขันของโยคะของสติปัญญา ลูกคือนักเรียน และครูกำลังสอนวิธีที่จะวิ่งในสนามแข่งขันนี้ พ่อพูดว่า: อย่าคิดว่าลูกต้องมีการกระทำตลอดทั้งวัน หลังจากที่ได้มีการกระทำลูกต้องกลายเป็นเช่นเต่าและนั่งในการจดจำระลึกถึง แมลงที่ส่งเสียงไปทั่วตลอดทั้งวันแต่ต่อมาบ้างก็บินจากไป บ้างก็ตายนั้นเป็นเพียงตัวอย่าง ลูกบราห์มินส่งเสียงของความรู้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูก บ้างพัฒนาความรักอย่างมาก บ้างก็

ตาย และบางก็ทรุดโทรมบ้างก็พัฒนาได้เพียงครั้งเดียว พวกเขาวิ่งหนีไปและก็กลายเป็นแมลงอีกครั้ง ดังนั้นเป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากที่จะส่งเสียงความรู้ทั้งหมดเหล่านี้ คำพูดที่ว่า “ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ” ได้เป็นที่จดจำ เวลานี้พวกเรากำลังมีโยคะ เรากำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพ ได้มีการเอ่ยถึงความรู้นี้ไว้ในกิตะ: ท่านได้เปลี่ยนมนุษย์กลายเป็นเทพและแล้วท่านได้จากไป ทุกคนในยุคทองได้กลายเป็นเทพ ต้องเป็นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่พระเจ้าได้มาและเปลี่ยนมนุษย์เป็นเทพ ไม่มีการสอนโยคะสำหรับกลายเป็นเทพในยุคทอง ศาสนาเทพได้เริ่มต้นในตอนต้นของยุคทอง ก่อนตอนจบของยุคเหล็กมีศาสนาที่ชั่วร้าย ประเด็นนี้เพียงเขียนไว้ในกิตะเท่านั้น ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะทำให้มนุษย์กลายเป็นเทพ เพราะว่าท่านให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแก่ลูก ที่นั่นจะมีเพียงศาสนาเดียวสำหรับทุกคนในโลก โลกทั้งหมดจะคงอยู่ ไม่ใช่ชาวจีนและยุโรปจะไม่คงอยู่ ทั้งสองจะคงอยู่แต่มนุษย์จะไม่คงอยู่ที่นั่น จะมีเพียงผู้ที่เปี่ยมของศาสนาเทพเท่านั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะไม่คงอยู่ ขณะนี้เป็นยุคเหล็ก และเป็นพระเจ้าที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ พ่อพูดว่า: ลูกจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีสิ่งใดที่ยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในหนทางของบักดีเพื่อที่จะไปถึงพระเจ้า ได้มีการพูดว่าบางคนได้ไปอยู่เหนือเสียงสุนัขพาน พวกเขาจะไม่พูดเลยว่าเขาได้ไปหาพระเจ้า พวกเขาจะพูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์ สวรรค์ไม่ได้สร้างขึ้นสำหรับดวงวิญญาณเดียวที่นั่น ลูกทั้งหมดต้องไปที่นั่น มีการเขียนไว้ในกิตะว่าพระเจ้าเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านพาทุกคนกลับบ้านเหมือนกับฝูงงู สติปัญญาพูดเช่นกันว่าความจริงต้องชำระ ดังนั้นก่อนอื่นศาสนาเทพของยุคทองต้องชำระอย่างแน่นอน และต่อมาศาสนาอื่นๆ จะชำระ บาบอบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายตายเช่นนี้! มานมานะบาฟ! เท่านั้นเอง! พระเจ้าของกิตะได้พูดเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน: ลูก ๆ ที่รัก! ถ้าหากเป็นกฤษณะที่พูดสิ่งนี้ทุกคนของศาสนาอื่นจะไม่ได้ยินสิ่งนี้ เมื่อพระเจ้าพูดสิ่งนี้ลูกทั้งหมดรู้สึกว้า พระเจ้า, พ่อ คือผู้เดียวผู้ก่อตั้งสวรรค์ และแล้วลูกจะไปและปกครองโลกที่นั่น ไม่มีค่าใช้จ่ายใดเลยสำหรับสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องรู้ตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ขณะมีการกระทำทั้งกลางวันและกลางคืน จงเพียรพยายามเช่นนี้ ลูกจะไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรและจดจำพ่อหรือ? ถ้าลูกเพียงแต่มีการกระทำตลอดทั้งวัน ก็จะมีเพียงความคิดของการกระทำเหล่านั้นเท่านั้น ในเวลากลางคืน ผู้ที่สร้างอาคารจะคิดเกี่ยวกับอาคารเท่านั้น ถึงแม้ว่าได้มีการให้ความรับผิดชอบของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้แก่ผู้นี้ (บราห์มา) มีการกล่าวไว้ว่าลักษมีได้รับไหของน้ำทิพย์และลูกทั้งหมดต้องกลายเป็นเช่นลักษมี อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดประเด็นของครีมีทและเพียรพยายาม ลูกต้องเพียงกระทำกรรมที่พ่อได้สอนโดยมีการกระทำเหล่านั้นด้วยตัวท่านเองได้กระทำกรรมเหล่านั้น ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และดึงเอาประเด็นของความรู้ออกมา
2. สัญญากับตนเองว่าลูกจะรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ฉันจะนั่งกับท่านเท่านั้นและรับประทานกับท่านเท่านั้น ลูกต้องทำตามสัญญาของลูก

พร: ขอให้ลูกมีพละนามัยดีเสมอและอยู่ในสภาพที่เป็นสุขด้วยผลทันทีที่เห็นได้ของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งทั้งหมดในยุคแห่งการบรรจบพบกัน สำหรับลูกที่จะทำบางสิ่งและมีประสบการณ์ทันทีในการบรรลุผลเป็นผลทันทีและที่เห็นได้ ผลที่สูงส่งมากที่สุดเหนือทั้งหมดคือการมีประสบการณ์ของความใกล้ชิด ทุกวันนี้ ในโลกทางวัตถุ มีการกล่าวว่า: รับประทานผลไม้และท่านจะอยู่อย่างมีพละนามัยดี พวกเขาแสดงผลไม้ให้เป็นวิธีการของการอยู่อย่างมีพละนามัยดี และลูก ๆ รับประทานผลทันทีที่เห็นได้ในทุกวินาที และเหตุนี้เองลูกอยู่อย่างมีพละนามัยดีเสมออย่างแน่นอน ถ้ามีใครถามถึงสภาพของลูก จงบอกเขาว่า ลูกเคลื่อนไหวไปเหมือนเทวดานางฟ้าและอยู่ในสภาพของความสุข

คติพจน์: กลับมาเต็มไปด้วยทรัพย์ที่มีค่าแห่งพรของทุกคนและลูกจะไม่ต้องทำงานหนักในความเพียรพยายามของลูก

*** โอม ซานติ ***